

[Aksel Larsen.]

og enstemmigt vedtaget, og radiorådets formand gav sin tilslutning til, at dette var muligt. Det duer altså ikke at komme nu bagefter og sige, at da man opdagede, at det ville kollidere med andre ting, kunne det ikke lade sig gøre.

Nu får vi den forklaring, at de partier, der oprindeligt havde fremsat ønsket om en sådan udenrigspolitisk debat, i samråd med udenrigsministeren besluttede sig til ikke at stille den nødvendige forespørgsel, hvorved man ikke kunne få debatten. Jeg må gøre opmærksom på, at det har de partier ikke lov til. Det har hidtil været sådan på rigsdagen, i hvert fald i de allerfleste tilfælde, at når der er truffet en aftale mellem partierne, så holdes den aftale, hvis ikke alle de, der har været med til at træffe den, er enige om, at den skal ophæves. Det plejer at være coutume i det danske parlament. Det lader altså til, at man nu skal have indført en anden coutume, nemlig at visse af deltagerne i sådanne forhandlinger uden at underrette andre kan bryde aftaler. Det blev vedtaget enstemmigt, at vi skulle have den udenrigspolitiske debat. Da jeg spurgte konkret: Hvorledes vil man foranledige den? — fik jeg det svar, at det skulle man nok ordne som en forespørgsel til den højtærede udenrigsminister. Så måtte jeg gå ud fra, at denne beslutning ville stå ved magt, men den har man brudt med udenrigsministerens sanktion.

Nu siger den højtærede udenrigsminister, at vi nok senere skal få en udenrigspolitisk debat. Jeg må sige, jeg tror ikke på løfter mere. Jeg vil tillade mig at stille følgende spørgsmål til udenrigsministeren: Hvis jeg den dag i dag stiller en forespørgsel til den højtærede udenrigsminister om Danmarks udenrigspolitiske situation, vil denne forespørgsel så komme til behandling i folketinget?

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): De udtalelser, som det ærede medlem nu har fremsat, rokker jo intet ved de kendsgerninger, som jeg forelagde for et øjeblik siden, og forandrer ikke spor i den redegørelse, som er blevet givet, og som naturligvis står ved magt.

Med hensyn til, om en forespørgsel fra det ærede medlem vil blive besvaret, kan jeg kun sige, at det er folketingets formand, der afgør, hvornår en sådan forespørgsel bliver sat på tingets dagsorden, men det er ganske klart, at en forespørgsel fra et hvilket som helst medlem vil blive besvaret af mig her i tinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Helge Madsen* til ministeren for offentlige arbejder:

Hvilke oplysninger kan ministeren give med hensyn til placeringen af S-stationen mellem Valby og Henriksholm?

Helge Madsen: Placeringen af S-stationerne på Glostruplinien diskuteres nu livligt i det interesserede opland, og den diskussion, som foregår i foreninger og blade i Valby, er den aktuelle baggrund for mit spørgsmål. Det synes at være yderste frist for at nå frem til den rimeligste løsning, som også efter min mening er den, at stationen placeres ved Vigerslevvej. Men mit spørgsmål har også den baggrund, at stationen ved Vigerslevvej har været planlagt. Der foreligger forslag fra DSB fra 1940, hvor stationen er indtegnet. Den har været omtalt og lovet så langt tilbage som til 1918. Da blev sagen drøftet med jernbanekommissionens formand, folketingsmand Andersen, som lovede, at der skulle komme både en personstation og en godsstation derude. Vi opfattede det nærmest således, at stationen eller trinbrættet, som skulle komme i midten af 30'erne, blev anbragt ved Hvidovrevej, fordi man på det tidspunkt var i gang med viaduktarbejder ved Vigerslevvej. Vigerslev station har således en vis anciennitet, men nu er dette krav øget ved den bebyggelse, som i de allersidste år har fundet sted derude omkring. Der er betydelige befolkningskredse, som ønsker stationen lagt netop ved Vigerslevvej. Afstanden til Valby station er godt $2\frac{1}{4}$ km, og ellers er afstandene mellem S-banestationerne mellem 1 og $1\frac{1}{2}$ km. Så dette viser også det rimelige i at placere stationen der. Endvidere mener jeg, at S-stationen som andre S-stationer byen over bør ligge der, hvor den er let at komme til, også med andre befordringsmidler, og placeringen der vil udvide stationens interesseområde.

Endelig er der takstspørgsmålet. S-stationen ved Vigerslevvej vil ligge indenfor bytrafikgrænsen; hvis man lægger den længere ude, vil den ligge udenfor, og så vil man få vanskeligheder, hvis man vil have den ind under bytaksten — det vil sige, at der vel nærmest skal en helt ny lov til —, og derfor håber jeg, at den højtærede minister kan give tilsagn om at støtte den løsning at lægge S-stationen ved Vigerslevvej.